

Cim del Comabona

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Darrere el Puig Terrers al vessant oriental de la Serra del Cadí i damunt prat d'Aguiló
Emplaçament	De Coll de Balma cal pujar fins a pleta de la guilla, pas de la cabra, puig terrers. GR. 150.1 (5 h anar i tornar)
Alçada:	2548
Coordenades:	
Latitud:	42.28371
Longitud:	1.7266
UTM Est (X):	395009
UTM Nord (Y):	4682062

Classificació

Número de fitxa	08093 - 49
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Parc Natural. Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Número inventari	AIG.1
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08092A002000350000YA
Fitxes associades:	
Les arrugues de Molnell	
Puig Terrers	
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella

Descripció

Cim de 2548 m d'alçada. És el segon cim més oriental de la serra del Cadí que delimita amb el TM. De Montellà i Martinet al vessant nord. Està separat del Puig Terrers pel coll del Tencalporta que el separa de la vall de la Muga. Presenta una formació geològica molt similar al Puig Terrers amb les denominades "arrugues del Comabona" al vessant nord. És un cim suau d'una ascensió fàcil.

Història

La serra del Cadí correspon amb una serra que es caracteritza per tenir una gran cinglera al vessant nord que és visible des de tota la Cerdanya i alt-Urgell. Si es creua en sentit nord-sud es pot resseguir tot l'aflorament rocós de l'eocè que forma el mantell del Cadí. Aquests materials de l'eocè tenen una inclinació de 40-50 graus en sentit sud. La serra limita al sud amb el mantell inferior del Pedraforca. Al nord del Cadí i per sota de la capa eocènica es troben una reduïda capa del mesozoic i un basament de materials paleozoics que van des de l'era Ordovicià fins al Permià amb alguns dipòsits de material volcànic. Totes aquestes unitats estan plegades formant un gran sinforme causat per l'aixecament del Pirineu i de l'emplaçament del Cadí damunt la conca de l'Ebre. El relleu actual és el resultat dels processos de formació del Pirineu que el va desplaçar al sud formant un gran corriment i del conjunt de falles que van enfonsar la Cerdanya i l'Alt Urgell en l'era del Miocè deixant al descobert el seu vessant nord. Posteriorment i durant l'era de les glacialitzacions del quaternari, la serra del Cadí es va omplir de glaceres al seu vessant nord i això va contribuir a la seva erosió. Encara avui es poden veure rastres d'aquesta erosió.

Bibliografia

CASÒLIBA; J (2015). Àrees d'interès geològic al Parc Natural del Cadí Moixeró. Fitxa núm. 1. DDAA. Àrees d'interès geològic del Parc Natural del Cadí Moixeró. Generalitat de Catalunya.

